

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Biblia aurea cum suis histo||riis necnon exemplis || veteris
atq[ue] noui || instrumenti**

Antonius <de Rampegollis>

Arge[n]toraci, 1509

VD16 A 2968

De Obedie[n]tia & subiect[i]o[n]e.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30649

De multitudine malorum.

vi. In cuius figura abraam plures filios habuit de cethura quibus dicitur zara. Gen. xxv. In quibus civitatibus sodomorum non sunt inveniuntur decem viri boni qui carnis vitio praevaricati non essent. cum esset luxuriosorum maxima multitudo. Gen. xviii. Dulci plures sunt homines infideles quam fideles deo specialibus dominis et prelati/fratribus et amicis. Nam inter fratres ioseph qui erant vnde cum: duo solum fuerunt eum liberare volentes. ceteri procurantes eius mortem. Gen. xxxvii. Moyses misit exploratores duodecim ad terram promissionis: sed tamen duo Josue et Caleb fideliter pegerunt. Num. xii. Plures erant cum absoloni regnum patris sibi iniuste usurpante: quam cum david iuste et rationabiliter regnante. ii. Re. xv. Cum in hierusalem esset maxima multitudo qui clamaret dimitte barrabam et dominum crucifigi: non est inuentus vnus fidelis qui peteret dominum relaxari et dimitti. Joa. 19. Quidam iudei dixerunt romae paulo. Non est nobis quod vbius christianorum secte contradicimus. Act. xxvii. Dulci plures sunt homines bellantes contra iusticiam pro tyrannis quam pugnando pro iusticia defendendo oppressos. Nam tan-

tus erat exercitus bellatorum syrie contra israel quod pulvis samarie non sufficeret suis equis. ii. Re. xx. Tantus erat exercitus Holofernis ut sicque locuste terram cooperiret. Judith. ii. Non remanserunt cum Judanisi octingenti viri et in exercitu bachidis et alchimii perditoris: viginti milia hominum pugnatorum. i. Mach. ix.

¶ De obedientia et subiectione. Cap. nonagesimum.

Obedire debet homo deo: Non gentibus ei oppositis. Presidentibus sibi oppositis Parentibus nisi pactis salutis oppositis.

Pactis patribus atque oppositis Non differentibus modis propositis.

Magna iubentibus sibi repositis.

Ad plenum sic decet viatoris Non obsequantibus malis expositis.

o **Obedire deo** magis quam hominibus qui nobis precipiunt contraria ad salutem. Cum Datharias dixit nuncio regis antiochi. Et si omnes obediunt regi antiocho/ ego et filii mei obediemus deo. i. Mach. ii. Unus illorum septem fratrum qui noluerunt obedire regi: ut car-

De obe. et subie. LXXIX

nes contra preceptū dñi comederēt dixit: Parati sum⁹ mori poti⁹ q̄ trāsgredi legez dei. ij. Macha. vij. Petrus et ioānes principib⁹ sacerdotum precipiētibus ne in nomine Jesu loquerent. taliter responderūt di. Si iustū est vos potius audire q̄ deum iudicate. Act. iij. Deinde cū arguerent a pncipib⁹ dixerūt: Oportet obedire dō mag⁹ q̄ hoib⁹. Act. v. Obedire oportet p̄lati⁹ / siue ip̄i sint boni siue mali dūmodo ip̄i bona p̄cipiunt. Ideo dixit christus Sup cathedrā Moysi sedebunt scribe et pharisei: omnia quecūq; dixerint vobis facite. Mat. xxij. Cornelius dixit beato Petro / quē dñs prelatū reliquerat oēs nosi p̄spectu tuo sum⁹ parati obedire / quecūq; precepta sunt tibi a dño. Act. x. Paulus electus in sociū barnabe perambulabat / p̄firmans omnes ecclias / et p̄cipiēs obedire p̄ceptis ap̄loz. Act. xv. Obedire debet hō parentib⁹ si nō precipiāt que discrepant ad salutē. Ideo dicit Paulus: Obedite fili⁹ parentib⁹ v̄ris in dño. ad Ephe. vi. Ad col. ij. Sic Joseph obedivit patri mittēti eū ad fratres suos

quāuis prius accusasset eos / ex q̄ timere sic poterat. Gen. xxxvij. Sic dauid vnct⁹ in regē / obedivit patri / fratrib⁹ victualia portās. j. Reg. xvij. Thobias iunior dixit patri. Omnia q̄ precepisti faciā pater. Tho. v. Patrini⁹ etiā q̄ loco patris remanēt obedire debemus / sic Hester obedivit in oib⁹ mardocheo / sic q̄ eā p̄duulā nutriebat. Hester. ij. Descendit puer Jesus cum Maria et ioseph in nazareth et erat sub illis. Luce. ij. Obedire debet hō nō solum lingua sed opere. Nā magnā obedientiā p̄miserūt filij isrl̄ dicētes: Nā q̄ p̄cipit nobis de⁹ faciem⁹ / et erim⁹ obediētes: et statim postea p̄ria faciētes. Exo. 24. De obediētib⁹ s̄bo et nō facto / siue s̄bo pl⁹ q̄ facto p̄ponit saluator extēplū duoz filioz: quoz vn⁹ dixit se iterū et opatur in vinea et nō iuit. Ali⁹ negavit et iuit. Mat. xxi. Obediēdū est p̄re et nō p̄crastinandū. Sic noe sponte obedivit dño in oib⁹ que p̄cepit sibi. Gen. vij. Ad p̄latiōes assumpti debēt quantum possunt renuere ex hūilitate: sed ad voluntatem maioris postmodū obedire / extēplo moysi q̄ quinquies se

De obediētia et subiectione.

excusauit de ducatu ppli: et tñ postea humiliter obediuit Exo. iij. z. iij. Filij isrl ad pceptū dñi prōpte erigebāt tētozia / z ad ei⁹ imperiū festine z solícite rñdebāt. Num. ix. Lito z pfecte obediunt illi apli q̄ statim relictis rhetib⁹ securi sūt saluatorē. Mat. iij. Sile etiā legit de Mattheo q̄ relictis oibus secut⁹ est eū. Mat. ix. Lu. v. Paulus audiēs vocē Jesu prōpte rñdit dicēs Dñe qd me vis facere? vbi patet q̄ correctio z castigatio facit hoīem eē obediētē ad oia mādata. Act. ix. Obedire debet hō q̄ntūcūq; mandet sibi difficile. Nā abraam mādatū circūcisiōis licz eēt difficile nō distulit adimplere. Gen. xviij. Graue erat Abrae de filij imolatiōe pceptū: qd nisi de⁹ aliter ordinasset sine mora voluisset implere. Gene. xxij. Hanc amonitiōnē fecerūt serui naamā dicētes: Si rē grandē dixisset tibi ppha certe facere debuisses. Ubi patz / q̄ pfortatio valet ad obediendū. iij. Re. v. Mirabilē z difficilē obediētiā impleuerūt rechabite nō bibentes vinū / nec edificabāt domos in sempiternū sicut a p̄re fuerat impatū. Hier. xxxv. Pre-

dixerat dñs Salomoni q̄ si ei⁹ pcepta seruaret in sempiternū sup isrl thron⁹ ei⁹ eēt. iij. Reg. ix. z. ij. Para. viij. Preceptū circūcisiōis lz esset difficile: tñ saluator n̄r i se voluit adimplere. Luc. ij. Obediētes ad plenū victoriā tentationū in mūdo p mercede recipiūt z exaltationez in celo. Ideo dicit salomon: Vir obediēs loquet victoriā. Prover. xxi. In cui⁹ rei figura q̄ncūq; filij isrl demādato dñi pugnauerūt: pauci de multis victoriam habuerūt. Num. xxxi. Propter hanc causam exemplū obediētiē i saluatore nostro pponit apls dicēs: Factus est obediēs vsq; ad mortem crucis. Et ponit fructū obediētiē subsequentiē dicēs: Propter qd z deus exaltauit illū / z dedit illi nomen qd est sup omē nomē. ad Philip. ij. Obedire nolentes sed inobediētes grauiter puniunt. Nā prima precepti transgressio / in primis parentibus grauiter maledictionib⁹ est punita Gen. iij. Filij isrl cū ptra mādatū dñi terrā promissionis conarent ascēdere / z contra mandatū dñi euntes ad belum / fuerūt debellati. Num. xiiij. Quia mandatū Josue

De multi. malo. LXXX

transgressus est achior. Ideo fuit a populo lapidatus. et Josue et populus ex illa inobedientia in bello fuerat ab inimicis superatus. Jos. vii. Saul qui contra preceptum samuelis sacrificium obtulit et agag regi et pignibus contra preceptum domini parcere voluit: fuit a domino reprobatus. i. Re. xv. et xvi. Dixit dominus salomoni quod si non custodiret mandata dei deleteret de terra superficiem terram eius. ii. Para. viii. Vir dei contra preceptum domini cum propheta madducas a leone exercitatus interfectus. iij. Reg. xiiij. Sicut percussus est a leone ille qui de mandato domini percutere noluit unum de filiis prophetarum. ubi ostendit quod obedientia datur interdum etiam in his que videntur sine ratione mandari. iij. Reg. xx. Jonas qui refugiebat domino obedire precipienti: ut in Ninive verbum dei predicaret: in mari fuit domino disponente submersus. Jone. ii.

¶ De operante que deus attendit. Cap. lxxxvi.

Operantem respicit deus si sit.

Perfectus in operatione.

Rectus in intentione.

Electus in executione.

Perātem

attendit deus: primo si sit bonus et deo gratus. Nam si persona non acceptaverit servitium non acceptat: licet enim in pollicitis homo faciendo iuste ostendit iustus: in gratuitis tamen non quod facit iusta est iustus: sed iusta facit: quia iustus est secundum Crisostomum. Non quod oculus videt acute: est. sed quod acute videt: quia a se longe sunt: est acutus. Prius enim deus respicit operantem si est bonus: antequam acceptet vel recipiet eius opus. Cayn namque malus et abel bonus munera ambo obtulerunt: sed deus respexit ad abel et ad eius munera: sed ad cayn et ad eius munera non respexit. Gen. iiij. Mirabilia fecerunt in egypto Moyses et Aaron. Sicut et malefici pharaonis: sed priorum non ultimorum miracula deo placuerunt. Exo. vii. Bethzambite viderunt archam et sacrificium deo obtulerunt: et tamen percussit eos dominus gravi plaga: quod propter peccata eorum videre archam domini non debebat. i. Re. vi. Reprobabat dominus sacrificium quod iusserat fieri et hoc propter offerentium pravitatem. Esa. i. Operantem acceptat deus ex intentione quam habet in operando: magis

¶ iiij